

Phẩm 30: GIÁO GIỚI TỖ-KHEO

Thường thích hành Từ nhẫn
Không hại các hữu tình
Được tất cả chúng sinh
Cung kính như cha mình.
Thân nghiệp thường thanh tịnh
Các căn khéo tương ứng
Không sinh tâm tham lam
Bỏ lấy của không cho.
Chẳng nên nhìn hay ngắm
Hình người nữ xinh đẹp
Cắt tướng dục bền chắc
Bậc giải thoát trong đời.
Thích tu các thiện định
Là được mọi sợ lo
Không chạm rấn phiền não
Xem vàng như gạch ngói.
Đối việc khổ và vui
An, nguy hay suy, thịnh
Tâm không hề chao động
Chính là bậc Tỳ-kheo.
Khéo điều phục các căn
Không bị cảnh nhiễu loạn
Dùng trí biết như thật
Bình đẳng trước oán thân.
Ai đầy đủ minh trí
Hiểu cảnh dục như độc
Ta nói người như thế
Sẽ đạt đạo Bồ-đề.
Đủ chánh kiến chân thật
Hiểu sinh diệt sát-na
Đứng vững như Tu-di
Vượt khỏi biển luân hồi.
Xem cây cỏ, chiêm-đàn
Bình đẳng không sai khác
Không sinh tâm yêu thích
Thức ngon cùng áo đẹp.
Với lợi dưỡng, tiếng thơm
Xem chúng như lửa hực
Luôn sinh tâm biết đủ
Ngồi nằm trên thảm cỏ.
Tất cả những sự nghiệp
Ở quá khứ, hiện tại

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lìa suy nghĩ đảo điên
Không sinh tâm nhiễm đấm.
Thích nghe pháp chân chánh
Không lưu chuyển theo nhân
Dùng trí khéo phân biệt
Thường tu hạnh thù thắng.
Cảnh dục tuy thiêu đốt
Nhưng với tâm tịch tĩnh
Xua đuổi như tôi tớ
Không có những khổ đau.
Nếu các căn điều thuận
Sẽ không có buồn lung
Cắt dây trói tham dục
Chẳng khác Đức Mâu-ni.
Người lành như vàng báu
Ai thấy cũng quý trọng
Thích tu hạnh tịch tĩnh
Khiến người sinh tâm vui.
Sống nơi A-lan-nhã
Không thích ở lầu quán
Biết đủ, mặc y thô
Thường hành pháp khát thực.
Khéo tu thân, ngữ, ý
Không sinh tướng khổ vui
Bỏ chấp trước phân biệt
Được an ổn tối thượng.
Do tu các thiền định
Phá trừ được ma oán
Thích nói lời chân thật
Dẫn dắt mọi quần mê.
Khéo đi xe trí tuệ
Nghiên tham sử sáu căn
Phải biết người như thế
Được gần đạo Bồ-đề.
Thường ở A-lan-nhã
Vĩnh viễn lìa lỗi lầm
Như gió trong hư không
Thổi mây không chướng ngại.
Nhờ ba nghiệp thanh tịnh
Siêng tu hạnh thù thắng
Đủ chánh kiến chân thật
Phá trừ các tà giáo.
Bản tánh không nhiễm đấm
Những hành tham, sân, si
Luôn khởi tâm Từ bi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Là việc của Tỳ-kheo.
Hiểu rõ các cảnh sắc
Là những nhân trời buộc
Người này không ưu não
Đạt đến nơi tịch tĩnh.
Biết nhân duyên các pháp
Thiện ác đều rõ ràng
Thích nghe pháp giải thoát
Không bám víu tham lam.
Luôn sinh tâm yêu thích
Những nghiệp thiện chưa tu
Người này như ánh trăng
Bản tánh sạch, không nhơ.
Thieu đốt pháp tội ác
Như ném củi vào lửa
Bỏ sau mọi nhân khổ
Bậc thù thắng ba cõi.
Chỉ mong cầu giải thoát
Không đắm pháp thế gian
Vượt qua luân hồi khổ
Như chim bay hư không.
Hiểu như thật nhân ấy
Nhất định sẽ chịu quả
Người này trong ba cõi
Là bậc chân giải thoát.
Không sinh tâm chấp trước
Những khổ vui thô, tế
Tỳ-kheo tối thượng này
Xem thế gian như lửa.
Không sinh tâm tán loạn
Thích cầu pháp chân chánh
Siêng tu nghiệp trắng sạch
Như bậc A-la-hán;
Thích gần tri thức thiện
Xa lìa những bà con
Bỏ cấu nhiễm gia đình
Như bậc A-la-hán;
Nhờ tuệ, căn tịnh tĩnh
Không đắm chấp cảnh giới
Đi nhìn thẳng xuống đất
Như bậc A-la-hán;
Không đến chỗ cung vua
Thành ấp, đường lớn nhỏ
Chê trách việc buôn bán
Như bậc A-la-hán;

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không xem ca múa nhạc
Không thích cùng tranh cãi
Ở nơi vắng, nhàn tịnh
Như bậc A-la-hán;
Một ngày ăn một bữa
Chưa được, chẳng mong cầu
Khi ăn biết vừa đủ
Như bậc A-la-hán;
Luôn mặc áo phấn tảo
Không thích y phục đẹp
Sống bằng pháp khát thực
Như bậc A-la-hán;
Vì không tạo các nghiệp
Bỏ tất cả hư dối
Không sinh, cũng chẳng thích
Như bậc A-la-hán;
Không lộ tướng sân hận
Bỏ tham dục, ngu si
Giải thoát mọi pháp ác
Như bậc A-la-hán;
Lìa hết những buồn giận
Vượt khỏi các kết sử
Trụ tư duy chánh niệm
Như bậc A-la-hán;
Tu tập tám Thánh đạo
Khéo trụ trong tịch tĩnh
Phá giặc oán phiền não
Như bậc A-la-hán;
Căn tịch tĩnh vững bền
Ra khỏi bùn tham dục
Trụ tâm ở một cảnh
Như bậc A-la-hán;
Những chỗ mình đi qua
Hoặc nơi người vui đùa
Biết sao nói như vậy
Như bậc A-la-hán;
Biết pháp lậu, vô lậu
Đều từ nhân duyên sinh
Chắc chắn không nghi ngờ
Như bậc A-la-hán;
Bỏ hôn trầm, thù miên
Không lười, thức đúng giờ
Siêng tu mọi phạm hạnh
Như bậc A-la-hán;
Thích ở A-la-nhã*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tu Tỳ-bát-xá-na
Các định Xa-ma-tha
Như bậc A-la-hán;
Người trí dựa chánh lý
Thường sống nơi núi rừng
Như chim trong hư không
Như bậc A-la-hán;
Nhận thức ăn tín thí
Bình đẳng mà thuyết pháp
Phá căn, tùy phiền não
Như bậc A-la-hán;
Biết rõ đạo chân thật
Tâm tương ứng thứ lớp
Đạt đến bờ giải thoát
Như bậc A-la-hán;
Ai đầy đủ minh trí
Lìa lo sợ, hoan hỷ
Không đắm chấp hai thứ
Như bậc A-la-hán;
Với mình, người, các loại
Như thật biết: Già, chết
Trời, người đều tin theo
Như bậc A-la-hán;
Luôn thích tu phạm hạnh
Ba y, sống đạm bạc
Thiếu dục và tri túc
Như bậc A-la-hán;
Không tham đắm vị ngon
Đúng thời, ăn một bữa
Lìa cấu nhiễm danh lợi
Như bậc A-la-hán;
Tương ứng với Bi, Xả
Không che giấu tội lỗi
Đốt cháy rừng lầm lỗi
Như bậc A-la-hán;
Trái phép tắc Tăng-già
Tâm luôn sinh biếng nhác
Không dũng mãnh, tinh tấn
Chẳng phải vị Tỳ-kheo.
Phật răn các đệ tử
Không chứa nhiều ngọ cụ
Người nào thích biếng nhác
Làm sao được an vui?
Chính pháp biếng nhác đó
Là gốc của tội lỗi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trôi lẩn trong luân hồi
Chịu vô lượng khổ não.
Người nào sống biếng nhác
Các pháp lành chẳng sinh
Tuy mặc áo ca-sa
Chẳng phải vị Tỳ-kheo.
Ai không tu định tuệ
Làm sao dứt được lậu?
Chỉ có hình tướng giả
Chẳng phải vị Tỳ-kheo.
Sống ở trong Tăng phường
Xa rời nếp sống luật
Lại đam mê tửu sắc
Chẳng phải vị Tỳ-kheo.
Ai phá được lưới ma
Xa lìa các tội lỗi
Không hủy phạm giới cấm
Cùng ở, cùng uống ăn.
Tỳ-kheo phá giới cấm
Thọ dụng những ẩm thực
Như là uống thuốc độc
Và uống nước đồng sôi.
Vì không có tài năng
Không cùng phân với chúng
Sau đọa trong địa ngục
Chẳng có được thức ăn.
Ai đoạn trừ phiền não
Như đuổi rắn khỏi nhà
Không thích nhìn nữ sắc
Khất thực sống chánh mạng.
Cớ sao các Tỳ-kheo
Vì thân sắc tướng này
Tạo những nhân cõi ác
Hại danh xưng Tăng bảo.
Tham cảnh giới danh lợi
Gần gũi với người nữ
Là phi tục, phi tăng
Tặc trú trong chánh pháp.
Cậy oai quyền vua qua
Say sưa trong ăn uống
Là Tỳ-kheo giả danh
Đối gạt người tín thí.
Không phương pháp thâm giữ
Cùng làm việc thế tục
Luôn sống trong cung thành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như rắn ở hang, rùng.
Ai không sinh nhàm chán
Tăng trưởng từng sát-na
Hãy cắt dây ái dục
Thích sống nơi tịch tĩnh
Các phiền não, hoặc, nghiệp
Trị, đoạn bằng chánh kiến.
Giải thoát sắc, thọ... uẩn
Hãy khéo léo tu tập
Thích tu các thiền định
Hiểu rõ tất cả pháp.
Thông đạt tướng chân thật
Được an ổn tối thượng
Phát tâm Từ rộng lớn
Cần cầu pháp chân chánh
Rõ thân mình như huyễn
Là Tỳ-kheo chân thật;
Luôn sinh tâm tịnh, thiện
Trừ tham dục, sân hận
Bỏ phân biệt đảo điên
Là Tỳ-kheo chân thật;
Cắt đứt mọi trói buộc
Lìa tất cả kết hợp
Luôn thương yêu chúng sinh
Là Tỳ-kheo chân thật;
Khéo điều phục tâm mình
Cảnh dục không làm loạn
Như vàng ròng không cấu
Là Tỳ-kheo chân thật;
Đối với mọi cảnh dục
Không sinh ái, phi ái
Tâm ý không đắm chấp
Là Tỳ-kheo chân thật;
Đầy đủ các giới pháp
Hàng phục giặc của căn
Lìa nhạo báng, thấp kém
Là Tỳ-kheo chân thật;
Không tham vị ăn uống
Thường phát sinh trí sáng
Thích nghiên cứu các pháp
Là Tỳ-kheo chân thật;
Ở đồng vắng, nghĩa địa
Trải cỏ để ngồi nằm
Tâm không sinh mệt mỏi
Là Tỳ-kheo chân thật;*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hiểu rõ những nhân ác
Phải chịu các quả khổ
Lìa hết mọi nhớ ứ
Là Tỳ-kheo chân thật;
Nhờ ý căn thanh tịnh
Khởi hiểm nạn cõi ác
Vượt qua đường luân hồi
Là Tỳ-kheo chân thật;
Trí tuệ sâu như biển
Khen chê không động tâm
Không sinh tâm thương ghét
Là Tỳ-kheo chân thật;
Khéo giảng pháp vì diệu
Không cấu nhiễm tham đắm
Sức trí tuệ bền vững
Đúng thời, không biếng nhác.
Biết Dục giới, Sắc giới
Cùng với Vô sắc giới
Đều do nhân duyên sinh
Là bậc đầy đủ trí.
Lìa tội lỗi tham dục
Không vướng luận thế gian
Ta nói Tỳ-kheo đó
Xem cảnh dục như độc.
Nhờ đầy đủ chánh tuệ
Xem dục như bùn nhớ
Đây là người giải thoát
Thoát khỏi sự trầm luân.
Thích tu các thiền định
Xa lìa sự biếng nhác
Luôn đọc tụng kinh điển
Lợi ích cho chúng sinh.
Đầy đủ biện tài lớn
Trả lời theo câu hỏi
Biết thứ tự các pháp
Lìa phân biệt đảo điên.
Làm việc giỏi cho Tăng
Giữ gìn những tài vật
Thân không biết mệt mỏi
Cũng chẳng có buồn lo.
Không mong được tiếng thơm
Lại chẳng cầu phước báo
Ta nói Tỳ-kheo đó
Cắt đứt sự trói buộc.
Lại giữ gìn giới tịnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không cầu sinh cõi trời
Nhờ nhân lành đã tạo
Sẽ đạt quả Bồ-đề
Luôn thích tu hạnh chánh
Không gần gũi bạn ác.
Ta bảo người như thế
Lìa bỏ mọi lỗi lầm
Khéo tu quán Từ bi
Tâm tinh tấn, chất trực.
Không phạm chút luật nghi
Đã gần đạo Bồ-đề
Sợ sinh, già, bệnh, chết
Chán ghét khổ luân hồi.
Tu thiền trừ tán loạn
Không xa đạo Bồ-đề
Nương nơi tự tánh không
Ngộ sinh diệt vô thường.
Thứ tự tu các thiền
Chấm dứt tất cả khổ
Lại nữa, người hủy giới
Gây hại cho Phật, Pháp.
Ngoài tuy mặc ca-sa
Trong không đức che chở
Tựa như đám bọt nước
Mong manh chẳng bền chắc.
Người hư dối như thế
Trộm danh tự Tỳ-kheo
Hủy giới: người địa ngục
Bị Tăng bảo đuổi đi.
Vì tự tâm cuồng loạn
Thân hoại, đọa đường ác
Dối luật nghi, các pháp
Theo nghiệp tự chịu quả.
Bị lưới nghiệp trời buộc
Chỉ chịu đau khổ thôi
Không mặc áo pháp lành
Như lỏa hình xấu ác.
Sau đọa trong địa ngục
Chịu mọi sự trừng phạt
Không pháp lành trang nghiêm
Chỉ khổ não bức bách.
Người phá giới như thế
Mau vào trong đường ác
Chính vì phá hủy giới
Không tu những hạnh lành.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lửa địa ngục thiêu đốt
Chắc chắn không tránh khỏi
Trong an trụ giới pháp
Ngoài đây đủ oai nghi.
Nếu bỏ là tà mạng
Không do đâu giải thoát
Ngày đêm trong mọi lúc
Tăng trưởng pháp bất thiện.
Kẻ hạnh ác ngu si
Hủy hoại báu giới tịnh
Nghe các pháp đều không
Ý giữ lấy không xả.
Trụ tư duy chánh niệm
Là người khéo giữ giới
Giới trừ các tội lỗi
Người tốt luôn phụng trì.
Phá giới như dây nơ
Trói buộc người làm ác
Ai hủy phá giới cấm
Chỉ tương ứng với tội.
Kẻ ấy thích gần gũi
Sứ giả Diêm-ma-la
Kẻ ngu si không giới
Sinh nhiều sự tán loạn.
Tạo tội ác không ngừng
Đã gần cửa địa ngục
Ai thích tạo tội ác
Chỉ tổn hại mình thôi.
Quả nay như nhân xưa
Cớ sao lại hối hận?
Sông tội rất sâu rộng
Ba đào luôn trào vọt.
Nhận chìm kẻ gây tội
Ngày đêm chịu khổ đau
Ai lìa bỏ giới tịnh
Là bỏ pháp Bạch tịnh.
Sau tuy được thân người
Tâm thường sinh phóng dật
Hủy phạm các giới cấm
Ganh ghét bậc Hiền thiện.
Tỳ-kheo ác như thế
Chấn chấn đọa đường ác
Ai thích giữ giới tịnh
Luôn đi trên nẻo lành.
Chẳng bao lâu sẽ được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vui chân thường xuất thế
Khéo giữ gìn trai pháp
Tụng đọc các kinh điển.
Tâm ý luôn tịch tĩnh
Không tương ưng phiền não
Ở trong biển ba cõi
Dùng giới làm thuyền bè.
Nên phụng hành đúng pháp
Sẽ đến bờ giải thoát
Luôn mặc y phấn tảo
Chỉ giữ một bình bát.
Ăn các loại rau trái
Vui ấy, Phật khen ngợi
Thanh tịnh thân, ngữ, ý
Thường sống với chánh mạng.
Thích tu các thiện định
Đã gần đạo Bồ-đề;
Luôn sống nơi đồng vắng
Không sinh tâm buông lung
Chỉ tịnh tu phạm hạnh
Đã gần đạo Bồ-đề;
Quay lưng với năm dục
Biết đủ, chẳng mong cầu
Luôn sinh tâm tịch tĩnh
Đã gần đạo Bồ-đề;
Không sống bằng tà mạng
Lìa trần cấu phiền não
Tâm tựa như hư không
Đã gần đạo Bồ-đề;
Phật thuyết các pháp, luật
Không sinh tâm yêu thích
Không tu tập phạm hạnh
Phỉ báng đạo tịch tĩnh.
Gần gũi kẻ hạ liệt
Xa lìa các giới pháp
Bỏ chánh kiến chân thật
Không thích tu các định.
Vì tính dao động ấy
Nên sinh tâm phá hoại
Lìa giáo pháp đối trị
Làm sao được thiện định.
Bỏ thiện pháp chính mình
Thích sự nghiệp sư tà
Phá sạch cả hai thứ
Nhất định đọa đường ác.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bỏ hình tướng Tỳ-kheo
Thay đổi y phục đời
Bị mọi người cười chê
Sống đời sống nghèo thiếu.
Kẻ ngu si thấp kém
Tự khoe khoang học vấn
Vứt bỏ những nghiệp lành
Thích làm việc phi pháp.
Do hoàn tục tự sống
Nên mất danh tiếng thơm
Bị các bậc Hiền thiện
Vứt bỏ như cây cỏ.
Thích làm mọi nghiệp ác
Phá hoại chánh tri kiến
Tỳ-kheo phá pháp này
Tâm ý luôn dối trá;
Luôn tham thức ăn ngon
Bám víu những dục lạc
Tỳ-kheo hạnh ác ấy
Là giặc mặc ca-sa;
Học lịch số, tinh tú
Nói những pháp bói toán
Tỳ-kheo thế tục này
Thích gần gũi vua chúa;
Học họa vẽ, thầy thuốc
Làm những việc phi pháp
Tỳ-kheo hiểm ác này
Luôn lo việc cơm áo;
Bỏ tụng kinh tu định
Tham lợi dưỡng, danh thơm
Tỳ-kheo giả danh này
Không lâu sẽ tự hại;
Gần gũi nhiều bạn ác
Tìm phương cách luyện vàng
Tỳ-kheo phi pháp này
Đã tự tổn hại mình.
Ai bỏ hạnh dục ấy
Xa lìa các bạn ác
Biết đủ trong ăn uống
Cũng không sinh buồn giận.
Nếu dục đến gây hại
Vứt chúng như lửa bùng
Tỳ-kheo giữ giới này
Như Ma-ni không cấu;
Trong ngoài đều thanh tịnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghiêm thân bằng trí đức
Tỳ-kheo phạm hạnh này
Mặc áo bằng giới luật;
Không vướng pháp thế gian
Như Tu-di chẳng động
Tỳ-kheo tịch tĩnh này
Được mọi người cung kính;
Vào thành phố, xóm làng
Không ở quá ba đêm
Tỳ-kheo giải thoát này
Luôn thích ở hang núi;
Rất sợ tội tham dục
Tu định, trừ tán loạn
Tỳ-kheo đơn độc này
Tâm tịch tĩnh không động;
Xa lánh tri thức ác
Dứt sạch mọi tham ái
Tỳ-kheo bất nhiễm này
Không chấp chặt ngã sở;
Luôn lìa xa bạn bè
Tu định, hoặc đọc tụng
Tỳ-kheo xuất ly này
Thoát khỏi mọi khổ nạn;
Ít muốn lại biết đủ
Siêng tu không biếng nhác
Tỳ-kheo tinh tấn này
Hoại diệt những nghiệp ma;
Tỳ-kheo ở rừng núi
Xa bỏ mọi tham cầu
Cớ sao mặc ca-sa
Như làm thuê nuôi sống.
Lại nữa, người trì giới
Trời, rồng luôn cung kính
Không chịu gần pháp lành
Như ao khô ngỗng đi.
Ai lìa được tham dục
Vĩnh viễn không làm lỗi
Thích gần gũi vua quan
Sinh ra mọi lo sợ.
Sống nơi A-lan-nhã
Hoặc nghĩa địa, đồng hoang
Nương sống trong hang núi
Dứt tâm và an tọa.
Nếu không tu thiền định
Chỉ mong cầu uống ăn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phải biết người như thế
Chẳng khác loài ngựa quỳ.
Định: niềm vui lìa cấu
Là lời bậc Trí dạy
Nếu lìa bỏ thiên định
Chẳng được chút sướng vui.
Kẻ ngu si ít hiểu
Không thể tu tập được
Tham ăn uống thế gian
Đã tự lừa dối mình.
Bị dục cảnh lôi kéo
Lại sinh tâm ham thích
Tăng trưởng pháp bất thiện
Phá hoại hạnh sinh Thiên.
Người nào đối Pháp sư
Tin hiểu, trừ ngã mạn
Phát khởi tâm tinh tấn
Nhờ mãi, chẳng để quên.
Nhờ nghe giáo pháp ấy
Y theo lời dạy bảo
Lại làm cho người khác
Không sinh tâm ngã mạn.
Khéo phân biệt giảng nói
Tướng mạn và quá mạn
Biết như thật mình, người
Là Tỳ-kheo trí tuệ.
Không trí, tâm tán loạn
Giữ ngã mạn, sân hận
Yđ danh lợi, kiêu ngạo
Làm sao được tịch tĩnh.
Nói tương ứng với làm
Khéo trụ cảnh giới trí
Sợ tội lỗi sinh tử
Đủ quả lợi xuất gia.
Nhờ trụ cảnh giới trí
Hiểu tánh mình, tánh người
Đạo, phi đạo cũng vậy
Và nghiệp báo thiện, ác.
Bỏ hai thứ khổ, vui
Không thực hành phi đạo
Cắt dây trói gia đình
An ổn, không lo khổ.
Tỳ-kheo ở Tăng phường
Thường sinh tâm tán loạn
Chẳng khác gì thế tục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tổn hại pháp Sa-môn.
Ai ở nơi núi rừng
Không bị người hủy báng
Luôn thiên định, trì kinh
Tâm ý không tán loạn.
Nếu thích ở Tăng phường
Tham cầu chứa cất nhiều
Tâm không chút thanh thoi
Đến nổi tổn tuổi thọ.
Chẳng hiểu thân không bền
An lạc cũng giảm theo
Không nhìn nhân hiện tại
Lại cầu vui đời sau.
Chẳng sinh tâm mong cầu
Chính là người lìa tham
Ít muốn lại biết đủ
Đạt được quả Sa-môn.
Thích sống nơi rừng núi
Tu tập các thiên định
Luôn khen công đức tịnh
Lìa tất cả lỗi lầm.
Bỏ hết sự hòa hợp
Không bị cảnh kéo lôi
Khéo đoạn trừ tham dục
Như lửa đốt củi khô.
Ai thích sống tịch tĩnh
Là sợ biển ba cõi
Tỳ-kheo thân thanh tịnh
Không lệ thuộc phòng nhà.
Thích ở nơi Tăng phường
Chỉ tăng thêm tham ái
Trong đời này, đời sau
Làm sao được giải thoát.
Ai thích ở Tăng phường
Tìm cầu nhiều tri thức
Thường làm các nghiệp ác
Sau phải đọa đường ác.
Người nào đủ trí sáng
Lìa tư tưởng oán thân
Không có sự đối đãi
Tâm ý luôn tịch tĩnh.
Nghiệp ác như bùn nơ
Đừng bao giờ bám víu
Hãy riêng sống núi rừng
Bỏ vọng cầu, tịch tĩnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khéo tu hạnh vô cầu
Trừ hết mọi nhơ uế
Chỉ sống nơi nhàn tịnh
Vượt qua cảnh giới dục.
Với pháp thế, xuất thế
Lìa cầu, không đắm chấp
Biết khổ vui bình đẳng
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Xả bỏ năm dục lạc
Biết đủ không mong cầu
Sống bằng nghề thanh tịnh
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Luôn xa nơi huyên náo
Không đến đến chỗ phi xử
Riêng mình mà tu tập
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Dứt hẳn mọi tham dục
Không có sự mừng, lo
Thanh tịnh thân, ngữ, ý
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Đối với pháp hơn kém
Không sinh tâm cao thấp
Dùng trí bình đẳng quán
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Với hạnh thiện, bất thiện
Biết rõ được nghiệp báo
Không vướng pháp thế gian
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Phát khởi trí chân chánh
Luôn nghĩ tội lỗi dục
Hiểu rõ nhân sinh thọ
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Khéo điều phục các căn
Biết thời mới giảng pháp
Lo sợ nhân luân hồi
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Hiểu rõ tướng tự thân
Trừ tán loạn của căn
Thường sống nơi rừng núi
Gọi là bậc Tịch tĩnh;
Trụ chánh kiến, tinh tấn
Luôn suy xét nghiệp ác
Không vui chơi ngắm cảnh
Gọi là bậc Tịch tĩnh.
Đoạn tất cả phiền não*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như lửa đốt rừng cây
Gọi là bậc Sa-môn
Không đắm vướng các dục.
Ai thích việc thế tục
Luôn đi đến xóm làng
Ngu si lừa dối người
Tự xưng sống đúng pháp.
A-lan-nhã thanh tịnh
Không sinh tâm dục lạc
Đó là những cảnh giới
Của người sống ly tham.
Ai tham đắm năm dục
Thích nói chuyện thế gian
Phải biết người như thế
Không thể an trụ được.
Tâm thích nơi vắng lặng
Chuyên tu các thiền định
Sa-môn hạnh tịnh này
Khéo sống đạo an ổn.*

M